

Tema:
**I mission
sammen**

10 nye missionærfamilier

10 nye missionærfamilier var forleden samlet i Cameroun. De har alle søgt om og stillet sig til rådighed som kommende missionærer til enten Mali eller Senegal. En af dem er familien Barthélémy – du kan læse mere om dem på side 6-7. Min kollega, Lisbeth, mødte dem, da hun i sidste måned var i landet.

Mission Afrika har altid været et sendende missionsselskab. I skrivende stund har vi 11 udsendte; tre i Cameroun og otte på Cypren, men det er ikke det samme som i tidligere tider.

JØRN BLOHM KNUDSEN
blohm@missionafrika.dk

De 11 udsendte er danskere, men vi har også seks missionærfamilier udsendt til Mali og snart to familier til Senegal. De er ikke danskere, men fra Ca-

meroun, men de er stadig udsendt som missionærer.

Jeg blev meget glad, da jeg hørte, at hele 10 nye familier havde meldt sig og overvejede, om det var dem, der mon skulle rejse. Vi er ikke nået til verdens ende endnu, og der er folk, som efter-spørger evangelister.

Missionærerne fra Cameroun er missionærer som man var det i gamle dage – altså rigtig gamle dage og ikke som i 90'erne, hvor jeg selv var udsendt. Da var man typisk ude i ca. 10 år – nej, det er længere tid. Prosper, som besøgte os på årsmødet, blev udsendt i 2008, er stadig aktiv og har ingen planer om at vende hjem.

Det siger vel sig selv, at hvis man bor i et land så lang tid, kommer man godt ind på folk og forstår sprog og kultur.

Missionærerne når derfor langt og får virkelig udrettet noget. Er man "kun" ude i fire år, bruger man forholdsvis mange procent af de fire år på at komme ind i tingene.

De er alle vores udsendte, både danskerne og camerounerne. På side 15 kan du finde en bedeliste. Jeg vil forslå, at du river den side ud af bladet og lægger i din bibel eller andagtsbog og beder for vores udsendte en gang i mellem, gerne hver dag.

De er alle langt hjemmefra og har brug for din og min omsorg. Du kan støtte dem ved at sende en økonomisk gave – tak til enhver der gør det, men endnu vigtigere er det, at du beder. I bønner kan du styrke dem og give dem kræfter til at forsætte i tjenesten – også på svære dage. ■

KOLOFON

Mission Afrika, Folkekirkelig Mission i Afrika, er et dansk missionsselskab, stiftet i 1911.

Motto: "Trofast er han, som kalder jer, han vil også gøre det." 1 Thess. 5,24

Udgiver: Mission Afrika
Lyseng Allé 15D, 8270 Højbjerg
Tlf.: 8672 5050
Mail: ma@missionafrika.dk
www.missionafrika.dk

Giv en gave

MobilePay: 560 201
Giro: +01 640 7293
Bank: Reg. nr. 5061 konto 1060018

Ledelsen

Formand:
Anne Mie Skak Johanson
Generalsekretær:
Jørn Blohm Knudsen

Bladet/Magazinet

Abonnement:
Spørgsmål vedr. abonnement og kommentarer til bladet rettes til tlf. 8672 5050

Redaktør:

Jørn Blohm Knudsen, tlf. 8672 6056
Artikler og layout: Lisbeth Benthin
Plougmann og Orla Fredensborg Møller
Tryk: Johansen Grafisk, Holstebro

Oplag: 6600
ISSN 1399-1159

Forsidefoto: Raissa Barthélémy med sin datter på ryggen. Hun og hendes mand har uddannet sig til missionærer og står stand-by til udsendelse.

Foto:

Lisbeth B. Plougmann

EN DEL AF FOLKEKIRKEN

Souley Manou i Senegal

"Det var en svær beslutning i starten, men hvis det er Guds kald, så stritter vi ikke imod. Vi går, hvor han leder os!"
Sådan siger missionær Gabriel Souley Manou, der nu er flyttet til Senegal sammen med sin familie for at hjælpe den lutherske kirke i området omkring hovedstaden Dakar.

Efter flere års forundersøgelser, forhandlinger og samtaler blev det i sensommeren 2022 en realitet, at Mission Afrika støtter missionsaktiviteter i Senegal. Det sker i et tæt samarbejde med den Lutherske Brødremission i Mali (MFLM) og den Lutherske Kirke i Senegal (ELS). Dette efterår er familien Souley Manou i gang med at få fodfæste i storbyen Dakar, hvor deres tjeneste skal opbygges.

Gabriel Souley Manou, der sammen med sin kone og børn i 2008 rejste fra Cameroun til Mali som missionærer, fortæller her om vejen til etablering af missionsarbejdet i Senegal.

"Efter 12 års arbejde i Mali kunne vi missionærer se, at vi havde opbygget en masse kompetencer, som andre kirker efterspurgte. Gennem vores organisation

MFLM havde vi udviklet gode strategier for evangelisering, opfølgning af nye troende, kapacitetsopbygning af kirkeledere og samfundsudviklende arbejde. Vi havde også ved flere lejligheder assisteret med uddeling af nødhjælp.

Vi oplevede et kald til at brede arbejdet ud, og først rettede vi blikket mod Burkina Faso, som vi besøgte i 2019 og 2020. Selvom kirkerne der tog godt imod os, kunne vi fornemme en enorm usikkerhed i landet som følge af mangedoblingen af terroraktiviteter og ekstremisme de senere år.

Et stærkt kald og et nyt eventyr

Vores administrerende leder
Pierre Moulna og jeg selv
blev derfor bedt om at

Vores håb og styrke er troen på, at den Gud, der brugte os i Mali, er den samme Gud, der sender os til Dakar.

Dakars smukke kystlinje

Gabriel og Rahilou Souleymanou er nu ved at komme på plads i Senegals hovedstad Dakar.

Den underskrevne samarbejdsftale mellem MFLM og ELS (kirken i Senegal)

Familien Souley Manou i flyet på vej fra Cameroun til Senegal.

Børnene: Koué Parfait, Promesse, Victorine og Liberté ved ankomsten (4 ud af parrets 6 børn).

Gabriel Souley Manou tjener med ved en gudstjeneste i en luthersk kirke i Dakar.

undersøge mulighederne for at starte missionsarbejde i Senegal. Det førte til undersøgende rejser i 2021 og 2022 – og en samarbejdsaftale blev underskrevet.

I den proces begyndte jeg at forstå, at det er Guds kald for min familie at starte en ny tjeneste i dette nye land.

Ud over vores egen familie rejser familien Djong Nowa, der er præst i en forstad til Bamako, til byen Tambacounda i det østlige Senegal for at støtte en lokal kirke dér.

Vi havde planlagt ferie i august 2023 og fejrede derfor afskedsgudstjeneste i vores kirke i Diokéli den 23. juli. Næste dag rejste vi så hjem til familie og venner i Cameroun. Vi er glade for vores nye opgave, men kommer også til at savne det, vi forlader. I Diokéli havde vi opbygget en god og solid kirke med 94 medlemmer, både børn og voksne. Min bøn er, at Gud vil give MFLM de personlige og økonomiske midler til hurtigt at finde en præst i mit sted i Diokéli.

Den 20. september 2023 forlod vi Cameroun med et fly fra Douala til Dakar. Vi blev budt velkommen af pastor Abdou Thiam og hans familie,

Vi kan virkelig mærke, at der skal en tilvænnning til – for vi forlod den lille by Manantali i Mali, for at komme og begynde at evangelisere i storbyen Dakar.

som har hjulpet med at få os installeret. Vi blev også inviteret til at fejre søndagens gudstjeneste i en lille kirke med omkring ti mennesker i byen Yeumbeul uden for Dakar. De glæder sig over, at vi er kommet.

På dybt vand – sammen med Gud

I Dakar er udfordringerne enorme: Vi har fået en lejlighed på tredje sal – vi er vant til at bo nede ved jorden. Den eneste skolemulighed for børnene er på lokale private skoler, og de er meget dyre. Mad, hvad enten det er kød eller korn, er også dyrt. At komme rundt i byen med knallerttaxa eller minibus tærer også på økonomien. Vi kan virkelig mærke, at det kræver tilvænnning at bo i en storby.

Men vores håb og vores styrke er troen på, at den Gud, der brugte os i Mali, er den samme Gud, der sender os

Menigheden i Yeubeul består af nogle familier med børn og unge.

SAMARBEJDE OM ANTI-TRAFFICKING

Igennem nogle år har kirken i Nigeria (LCCN) samarbejdet med organisationen Symbols of Hope, der arbejder for at gøre opmærksom på og dæmme op for human trafficking.

Thore Eklund, missionskoordinator, besøgte i juni 2023 Nigeria og fik mulighed for at besøge Symbols of Hope (SoH) kontoret og lave nærmere aftaler om støtte fra Mission Afrika. Vi ønsker især at bakke op om træning af frivillige til at hjælpe og yde beskyttelse og rehabilitering af ofrene for menneskehandel i Nigeria.

UNDERSØGELSE AF KLINIKKER

Vores frivillige sundhedsprojektgruppe har taget initiativ til en konsulent-undersøgelse af forholdene på fire af LCCN's klinikker i Nigeria.

Med henblik på at støtte sundhedsområdet bedst muligt, skal der laves en vurdering af kapaciteten på hver klinik i forhold til bygning, udstyr, kvalificeret personale, lægemiddelhåndtering og niveau af sundhedsydelser til befolkningen. Samtaler med personalet og en evaluering af effektiviteten af LCCN's sundhedsmæssige struktur skal føre til anbefalinger i forhold til, hvilke tiltag der vil bidrage til, at klinikkerne kan levere sundhedsydelser af høj kvalitet.

RENOVERING AF KONVERTITCENTER

Det er en stor glæde at meddele, at bygningsarbejdet og renovering af Baba Linus centeret i Mbamba, Nordnigeria, nu er kommet i gang.

Gennem længere tid er der blevet samlet penge ind til bygning af en mur rundt om centeret, hvor familier, der er konverteret til kristendommen og risikerer forfølgelse, kan finde ly. Her får de tryghed, læse-/skrivefærdigheder og bibelundervisning. Strøm- og vandforholdene vil også blive udbedret, desuden skal kontor og andre lokaler også renoveres.

NY NØDHJÆLPSINDSATS I MALI

I samarbejde med MFLMs kirker i Bamako forbedrer vi nu en nødhjælpsindsats for at hjælpe de familier i byen, der huser flygtninge privat.

I Mali er mange på flugt fra kampe og terror, der breder sig nordfra. Mange søger også ly hos venner og familie og får dermed ikke organiseret hjælp på samme måde som dem i flygtningelejrene. Derfor er kirkerne aktive i at finde frem til og sørge for både flygtningene i byen og deres hårdt pressede værtsfamilier. Nødhjælpen omdeles i november-december.

LISBETH BENTHIN PLOUGMANN
lbp@missionafrika.dk
Kommunikationsansvarlig

I udkanten af Garoua, Cameroun, er familien Moulna hjemme på orlov fra deres missionærtjeneste i Mali. De har inviteret en ung præstefamilie på besøg, så jeg har mulighed for at møde både nuværende og potentielt kommende missionærer til en snak om kaldet til missionærtjeneste.

Familien Barthélémy

I træning til et liv i mission

Jeg begiver mig ud mod deres bydel, Pitoa, med en forventning om både at blive opmuntret og udfordret. Og forventningerne bliver på alle måder indfriet i løbet af de timer, jeg er i samtale med familierne. Nu skal jeg forsøge at bringe både opmuntring og udfordring hjem;

Familien Barthélémy, Raissa og Wouboussi, er præstefamilien i Kaele. Her har de oplevet stor vækst i kirken i løbet af det år, de har været i byen. Det er et muslimsk

område, og de oplever, at de er trådt ind i et stort arbejde ved at ville række evangeliet ud i området. I det daglige er de optaget af at kunne være relevant kirke midt i den kontekst, de er plantet i. Og samtidig er de også optaget af at gå dér, hvor Gud kalder.

Dette ønske om at gå på Guds kald har været grundlaget for at deltage i EFLC's missionærscreening og træning. Mens vi snakker om den potentielle missionærtjeneste med udsendelse til

Mali, sidder Raissa med den 1-årige datter på armen og nikker bekræftende til, at de ønsker at gå uanset, hvor Gud kalder dem. Wouboussi giver udtryk for, at han siden tidlig barndom har oplevet det som et tydeligt aftryk i hjertet, at han som kristen har ansvar for at række evangeliet længere ud.

Kald, usikkerhed, tillid og lydhed

Jeg spørger forsigtigt ind til, hvordan de forholder sig til at

flytte hele familien til et land med uvis sikkerhedssituation. Wouboussi konstaterer roligt, at de ikke bekymrer sig om det, fordi Gud vil sørge for dem, hvis Han kalder dem til at gå. Og svaret er det samme, når spørgsmålene handler om varighed af missionærtjenesten - de er ikke optaget af de praktiske detaljer, men ønsker at overgive deres liv og tjeneste i Guds hånd.

Mine spørgsmål om sikkerhed, varighed og praktikalite-

Efter 15 års tjeneste i Mali har de bagagen fuld af vigtig og brugbar viden og redskaber til at sprede evangeliet i en ny kontekst.

ter udspringer selvfølgelig fra mit danske udgangspunkt, hvor Mali kan virke som et lidt overvældende land at rykke hele sin familie til. Men virkeligheden er, at der ikke behøver være en problematisk sikkerhedssituation, for jeg sætter spørgsmålstegn ved, om det virkelig er mig, der skal række ud og dele evangeliet til familie og naboer, som jeg ikke sidder ved siden af på kirkebænken om søndagen.

I løbet af samtalerne med familien Moulna og Barthélémy bliver det tydeligt for mig, at jeg – og måske også du – har det lidt komfortabelt indenfor kirkens mure, og den erkendelse kværner stadig rundt i mit indre; for hvordan ser det ud i mit hverdagsliv at gå dér, hvor Gud kalder? Er jeg villig til det?

EFLC har i samarbejde med Mission Afrika haft missionærer udsendt til Mali i 15 år, og den missionærscreening og træning, som familien

Barthélémy har deltaget i, er afholdt med et ønske om fortsat at kunne støtte op om kirkevækst i andre lande. Med udgangspunkt i erfaringerne fra Mali har man nu mulighed for at træne kommende missionærer, så de har et godt udgangspunkt for at møde de udfordringer, livet som missionærer kan byde på.

To af de missionærfamilier, som har haft base i Mali, er nu rejst videre til nybrudsarbejde i Senegal. Efter 15 års tjeneste i Mali har de bagagen fuld af vigtig og brugbar viden og redskaber til at sprede evangeliet i en ny kontekst, og vi glæder os til at støtte op om det arbejde og høre nyt fra dem.

Drømmen om 10 missionærer i fire lande

Pierre Moulna, som er ansvarlig for missionærerne i Mali, fortæller med forventningsfuldhed, at han drømmer om, at vi om 10 år har missionærer i fire lande. Og

vi drømmer sammen med dem! Det vil kræve økonomiske ressourcer, som vi håber, at I i baglandet vil være med til at give. Men ikke mindst kræver det også, at vi bærer med i bøn. For missionærtjenesten er ikke uden udfordringer, og missionærerne er afhængige af, at Gud udruster og går med i det daglige arbejde.

Jeg forlod Pitoa og familien Moulnas base med et taknemmeligt hjerte. Taknemmelig over at jeg igennem samtalen med familien Barthélémy blev udfordret på mine egne tanker om, hvordan det ser ud at gå, hvor Gud kalder. Taknemmelig over at familien Moulna har en tydelig brand for at dele Guds kærlighed – også når det i deres tilfælde har krævet, at de flytter på tværs af geografiske grænser. Men også en taknemmelighed over, at vi på trods af geografiske grænser og afstande kan stå sammen om arbejdet i Guds rige og i fællesskab række længere ud. ■

Christine og Pierre Moulna med nogle af deres børn på ferie i Cameroun.

Kirkens arbejde blandt kvinder giver økonomiske færdigheder

Vi har sat kurs mod Kaele, hvor vi skal have opfølgning på ét af kirkens kvindeprojekter. Jeg har glædet mig, og mens bilen bevæger sig igennem noget, der minder mere om en sti end en vej, og hirseplanterne rammer forruden med jævne mellemrum, sidder jeg forventningsfuld på forsædet.

Vi bliver mødt af en lille forsamling kvinder på den åbne plads mellem lerhytterne. Fælles for dem alle er de farvestrålende kjoler, der lyser op på en ellers grå dag, hvor regnskyer hænger truende i horisonten. De rejser sig alle og hilser hjerteligt på os. Jeg er i forvejen sprogligt udfordret med et næsten ikkeeksisterende franskordforråd. Nu er

lydene endnu mere ukendte, men de store smil og varme blikke gør sprogbarrieren til skamme, og jeg er ikke i tvivl om, at vi er velkomne.

Kaele ligger i den nordligste del af Cameroun, som er et af de fattigste områder i landet. Og kvinder er særligt udsatte og marginaliseret i området. De kvinder, vi møder denne formiddag, har alle været en del af EFLC's kvindeprojekt

med fokus på at styrke lokalsamfundets socioøkonomiske situation ved at uddanne kvinder og give dem værktøjer til at genere indtægt, men også til at opmuntre dem til at indgå i arbejdsfællesskaber, hvor de sammen kan stå stærkere. I alt har 300 kvinder været med i projektet, hvilket medfører, at op mod 1800 familiemedlemmer får gavn af projektet.

Landsbyens borgmester byder os velkommen og beklager, at de tunge regnskyer er skyld i, at der er en del kvinder, der ikke har taget turen til samlingspladsen. Jeg smiler ved tanken om, hvordan de selvsamme skyer medvirker til, at temperaturen føles lidt mere overkommelig mig end de foregående dages blå himmel og bragende solskin.

300 kvinder
har været med
i projektet, hvilket
medfører, at op mod
1800 familiemed-
lemmer får gavn af
projektet.

Kvinderne får mulighed for at dele deres erfaringer og succesoplevelser fra projektperioden, og det er opmuntrende at høre, hvordan nogle af grupperne har genereret betydelig indtægt og har haft mulighed for at udlåne midler til familier, der har haft behov for det. Der bliver nikket genkendende rundt i gruppen, når enkeltpersoner deler, hvordan de nu har håb for en bedre økonomisk fremtid, og at de er stolte af, at de selv har handlemuligheder i forhold til økonomisk uafhængighed.

Kaldet til at hjælpe så mange som muligt

Under et træ lidt afsides sidder en gruppe kvinder, som bærer tydeligt anderledes tøj og tørklæder, og som ikke har interageret i samtalerne i plenum. Jeg har lagt mærke til, hvordan de har rettet opmærksomheden mod en mand i yderkanten af deres gruppe, som løbende oversætter brudstykker.

Og lige præcis de kvinder eksemplificerer det, der i slutningen af evalueringen gør mest indtryk på mig; kvinderne er internt fordrevne og taler ikke lokalsproget i området. Deres store tørklæder vidner om muslimsk tilhørsforhold. Og deres socioøkonomiske situation er betydelige dårligere, fordi de har måtte forlade hus og

hjem længere nordpå på grund af uroligheder i området.

Denne formiddag blev de en vigtig påmindelse for mig;

Som medarbejdere i Guds rige er vi kaldet til at række Hans kærlighed videre uden at forholde os til hudfarve, social status, socioøkonomiske forhold og andre kategorier, vi ellers hurtigt tyr til for at definere verden og folk, vi møder. Kirken i Cameroun navigerer i deres daglige arbejde i ufattelige store kulturelle, sproglige og religiøse forskelle. Det gjorde mig ydmyg i forhold til dét arbejde, vi i Mission Afrika får lov at være en del af. Og det mindede mig allermost om, at vi ikke kan gå i egen kraft;

Vær gerne med i bøn for de kvinder og familier i Kaele, kirken har rakt ud til igennem dette projekt. Bed om visdom for kirkens medarbejdere til fortsat at kunne række ud i disse multireligiøse sammenhænge.

Når du støtter Mission Afrikas arbejde, er du blandt andet med til at gøre det muligt for kirken i Cameroun at række længere ud. Tak for din forbøn og økonomiske støtte. ■

Maliki Magloire – fra gadedreng til leder

Han brød sig ikke om at gå i skole, så derfor valgte han, som 9-årig, at forlade sin familie for at leve på gaden.

Vi sidder i opholdsstuen på gadedrengsprojektet Pearls of the Street (POTS) i Gaoura, hvor Maliki Magloire nu er leder på selvsamme projekt, som for 15 år siden blev hans vej væk fra livet på gaden. Mens han fortæller sin historie, kommer drengene hjem fra skole, og omsorgen for dem lyser tydeligt ud af ham, da de én efter én kommer hen og hilser på os.

Der er på nuværende tidspunkt 16 børn på projektet, men det er ikke dem alle, der bor her fuldtids. Det kan være

svært for dem at vænne sig til en hverdag med autoriteter og forventninger, og Maliki forklarer, hvordan det samme gjorde sig gældende for ham, da han i 2008 var blandt de første gadedreng, der blev inviteret ind på kirken grund med henblik på at forlade livet på gaden – han var egentlig ikke interesseret i et liv indenfor murerne og fortæller, at det tog ham 3 år, før han accepterede at være der.

Der er forståeligt nok langt mellem smilene, mens han deler sin livshistorie; den

Maliki sammen med de drenge, som bor på projektet nu

er præget af udfordrende år som gadedreng uden kontakt til familien, og det smertelige udtryk i øjnene bliver endnu stærkere, da han fortæller, hvordan han tilfældigt hører, at hans mor er død, fordi nogle gadesælgere uvidende talte over sig, mens han var i nærheden.

Han har bitre erfaringer med, at det ikke er enkelt at blive genforenet med familien efter hårde år på gaden; han forsøgte selv at række ud til sin egen familie efter sin mors død, men der var ingen, der ville have noget med ham at gøre, fordi han selv havde forladt dem år forinden.

Et kærligt skub videre i livet

Maliki har været leder på POTS siden 2019, og der er ingen tvivl om, at det er hjerteblod for ham at give drengene et kærligt skub videre i

en god retning i livet – og at han i dét arbejde trækker på sine egne personlige erfaringer, når han går i dialog med drengene om deres fremtid.

Det er ikke intentionen, at drengene skal blive på projektet i årevis, men der arbejdes på at få dem reintegreret i deres familier.

Det betyder blandt andet, at der er 8 af de nuværende 16 børn, som ser deres familier i weekender og får besøg af dem på projektet nu og da, med henblik på at genetablere en sund relation, som kan give drengene et godt

fundament at flytte hjem på.

Maliki forklarer, hvordan han bruger sine erfaringer som tidligere gadedreng, når han møder børnene på gaden og inviterer dem til at være en del af POTS, men også særligt i forhold til at opmuntre til at påbegynde helingsprocessen i forhold til brudt tillid og sårede familierelationer.

Sorg over forspilte chancer – glæde over nye muligheder

Han er selv blevet forsonet med sin familie, men han bærer stadig på en stor sorg over, at han ikke nåede at blive genforenet med dem, før hans mor døde.

Der spredte sig et genert smil på hans ansigt, da jeg spørger ham

om hans kone; kort før besøget på POTS har jeg været forbi kirkens genbrugsbutik, hvor jeg mødte Clarisse, som glad fortalte mig, at jeg ville møde hendes mand på POTS. De giftede sig i 2021 og drømmer nu om at stifte familie.

Da Maliki giver et historisk rids over POTS, sender han mange taknemmelige ord i mod Mission Afrika og de mange volontører, der har været en del af projektet igennem årene. Bygningen, som drengene bor i, er bygget for midler indsamlet af tidligere volontører. Og et 50+team har bygget deres køjesenge.

Det er tydeligt mere bekvemt for ham at tale om det, andre har gjort for projektet end hans eget bidrag – han ser det ganske enkelt ikke som et job, men en hel natur-

lig respons på alt det, han selv har fået.

Mens Maliki har delt sin historie, har drengene skiftet fra skoleuniformen til hverdagstøj og sidder på terrassen og venter på at få serveret dagens eftermiddagsmåltid. De kigger lidt utålmodigt ind på os, og det går op for mig, at de venter på, at vi skal komme ud og være sammen med dem.

Jeg slår mig ned i skyggen, mens drengene spiser. Maliki

snakker roligt med dem, og selv om jeg ikke forstår lokalsproget, kan jeg på kropssproget aflæse gensidig respekt og omsorg mellem ham og drengene, og der er ingen tvivl om, at han er et vigtigt forbillede for dem. ■

Projektgruppen der tidligere hed POTS-gruppen har nu skiftet navn til Cameroun Projektgruppen

Sikkerhedssituationen i det nordlige Cameroun gør, at flere volontører nu opholder sig mest i de større byer sydpå, og har dermed ikke så meget at gøre med gadedrengene "Pearls of the Street" (POTS).

Emilie Wiborg, tidligere volontør i Cameroun, understreger dog: "Når vi samler penge ind, så går det stadig til gadedreng hjemmet, for det er der vores hjerte er, og det er et meget konkret projekt, hvor vi kan gøre en stor forskel."

Kreativitet og leg beriger drengenes liv

Giv plads til gavmildhed

Det var et stort spring for Mission Afrika Genbrug i Vinderup i Vestjylland at forlade deres lille butik og begynde at indrette sig i et meget større lokale. Flere tvivlede på, at man ville kunne få nok varer til at fylde den nye butik ud. Men det skulle vise sig, at når man skaber plads, så fyldes den også ud!

Det er lukketid, og kassen gøres op, da jeg besøger butikken en torsdag eftermiddag. Butiksleder Bodil Jørgensen (nej, ikke skuespilleren) og nogle af de frivillige medarbejdere konstaterer, at det har været en fin dag i genbrugsbutikken. Der er solgt for 2.759 kr. "Hvis vi sælger for under 2000 kr., så kalder vi det en dårlig

dag," siger Bodil Jørgensen med et smil. Hun har været engageret i butikken i Vinderup siden 2014 og blev leder af butikken i 2020 under flytningen til de nye lokaler.

"Det var Bente Pahus, tidl. genbrugsleder, der opmuntrede os til at flytte i en større bygning. Hun beroligede dem, der var skeptiske og sagde, at når folk ser, at der er en større genbrugsbutik, så kommer de også med flere donationer og varer. Og det holdt stik. Hver eneste dag kommer der folk og giver noget til os i butikken eller afleverer det i den tøjcontainer, vi har ved siden af bygningen," siger Bodil.

Hun tager tid til at vise rundt i butikken. Det første, der møder kunderne, er et dekorativt gavebord med et udvalg af flotte genbrugsting – fra brugskunst til bøger – pakket nydeligt ind i folie og gavebånd. Lige til at tage

med som værtindegave.

"Det er vores kreative hoved Gurli, der er rigtig god til at finde gode sager og sætte ting sammen. Hun skærer f.eks. gamle bogomslag af og bruger dem som den bund, gaverne står på," fortæller Bodil Jørgensen.

Kom godt igennem corona-nedlukningen

Mission Afrika Genbrug i Vinderup flyttede ind i de nye lokaler, mens corona-pandemien rasede. Butikken var klar i oktober 2020. Det var en udfordrende, men også givende tid, husker Bodil Jørgensen.

"Der kom stadig en del donationer, så vi var nogle stykker, der var inde og kigge til varerne. Nogle af de frivillige lagde varebilleder op på Facebook, og på den måde holdt vi gang i salget," fortæller hun.

"En dag kom vores kasserer,

Der tælles penge op efter lukketid i Vinderup Genbrug. I forgrunden ses den flotte opstilling med gaver, der er pakket ind – lige til at tage med til festen...

Kjeld, forbi butikken, og så stod der nogle kasser med et helt stel fra Bing og Grøndahl uden for døren. Det var virkelig et flot stel. Der var nogle 100 dele – både store og små. Pris: 1800 kr. Allerede dagen efter var det solgt!"

Kassereren Kjeld Christensen tilføjer: "Jeg tror ikke, vi havde underskud under corona. Det, vi solgte online, dækkede udgifterne. Butikken var lukket, så vi sparede jo strøm og vand og den slags."

Bodils mand, Kristen Thomsen, er også med i samtalen: "Den måned, hvor vi åbnede igen efter corona, strømmede kunderne ind i butikken. Vi havde fået en del gode varer fra Aarhus til at starte op med, så vi solgte for over 70.000!"

"Vi har fået meget god hjælp af genbrugskonsulenterne, der hjalp os med at finde ud af, hvad der var designmøbler og andre

værdifulde ting, som vi skulle sørge for at tage en ordentlig pris for," siger Bodil.

Historiens vingesus

Genbrugsbutikken i Vinderup blev startet i 1987 på baggrund af en store interesse for Mission Afrika, da tidligere missionærer Mette og Arne Pilgaard Pedersen, der også var generalsekretær i det, der dengang hed Sudanmissionen, kom fra egnen. Interessen fra den gang kan stadig mærkes, og butikken oplever stor opbakning.

"Engagementet for sagen, der var grundlaget helt fra starten, smitter og varer ved, så der er god velvilje overfor butikken, og vi har også mange, der kommer og tilbyder at være frivillige i butikken. Også nogle yngre fortidspensionister, som er glade for at tage en vagt, så de kan komme lidt ud af huset," siger Bodil Jørgensen.

Kristen Thomsen fortæller: "I sommers havde vi en rigtig god indtjening. Det er, fordi vi ikke ligger så langt fra et sommerhusområde og campingpladser ved Limfjorden, så der kommer også en del tyskere.

Humøret er højt, og der fortælles flere anekdoter om sjove oplevelser og gode salg. Sådan er det også i mange af de andre Mission Afrika Genbrugsbutikker, hvor sammenhold og arbejdsiver skaber glæde i byen og overskud til arbejdet i Afrika.

Jeg glæder mig over, at de frivillige har fået lov at opleve, at de større lokaler gavner og har givet plads til gavmildhed – og ikke mindst glæder jeg mig over, at de også har erfaret, at vores logistikcenter i Aarhus kan bidrage til at få hylderne fyldt op med gode varer. ■

Bodil Jørgensen har været butiksleder i Vinderup siden 2020.

Søndag

Simon og Christina Astrup og deres to døtre. Simon er ansat som udviklingskonsulent hos SAT-7 i et år. Familien har mod på eventyr og flytter med. Bed for dem om, at de må falde godt til og at Simon må lykkes med opgaverne på sin nye arbejdsplads.

Mandag

Joel og Melissa Dam. Joel er ansat som kameramand/tekniker/alt-mulig-mand hos SAT-PARS i Limassol. Han løser flere opgaver for Mission Afrika også, og koordinerer volontorphold og rejser. Bed for velsignelse over parret.

Tirsdag

Hanna Astrup er volontør hos SAT-7 PARS i Limassol. Hun hjælper med en masse opgaver i studierne – og dubetere fornylig som kameramand m/k til en optagelse af et børneprogram. Bed for et rigt og vellykket volontør ophold.

Onsdag

Julie Weinrich Becher også volontør hos SAT-7 PARS. Hun nyder arbejdet og omgivelserne så meget, at hun har lagt at forlænge sit ophold. Hun er dygtig til videoediting og kulisse-opbygning. Bed om beskyttelse og idérigdom.

Torsdag

Asbjørn Johannes Waskiw er volontør i Cameroun. Bed om beskyttelse og et udbytterigt ophold.

Fredag

Julie Vældgaard Jakobsen er volontør i Cameroun. Bed om beskyttelse og et udbytterigt ophold.

Lørdag

Frederik Korsgaard Henriksen er volontør i Cameroun. Bed om beskyttelse og et udbytterigt ophold.

Søndag

Pierre Moulina og Christine er præstepar i Koulouniko, en bydel i Malis hovedstad, Bamako. Christine er ansvarlig for EuroShop butikken. Pierre er administrerende leder og har tilsyn med de andre præster og koordinerer MFLM's udviklingsarbejde. Bed for visdom og styrke til dem.

Mandag

Gabriel Souleymanou og Rahillou er fornylig flyttet fra Manantali i Mali til et nyt missionsarbejde i Dakar, Senegal. Bed om, at de må falde godt til og at de kan være med til at opmuntre menighederne i storbyen.

Tirsdag

Prosper Afrignigue og Pauline er præstepar i Tieguena, en bydel i udkanten af Bamako. De er i gang med at plante flere mindre fællesskaber i omegnen, og hjælper med uddeling af nødhjælp til flygtninge. Bed om udholdenhed og inspiration.

Onsdag

Djong Nowa og Justine er præstepar i en bydel i udkanten af Bamako. De er ved at gøre klar til at flytte til Tambakounda i Senegal. Bed om en god overgang mellem kulturer og den nye tjeneste.

Torsdag

Gilbert Salissou og Rosalie er præstepar i Bafoulabé i det vestlige Mali. Her arbejder de med menighedsopbygning, evangelisation, børne- og ungdomsklubber, landbrug og landsbyudvikling og meget mere. Bed om, at deres arbejde må bære frugt.

Fredag

Emmanuel Djogri og Elisabeth er præstepar i Tambaga, en landsby vest for Bamako. En vigtig del af deres indsats i lokalsamfundet er implementering af et udviklingsprojekt, hvor kvinder får hjælp til at forbedre deres økonomiske situation og levegrundlag. Bed om frimodighed og beskyttelse for familien.

Lørdag

Bed for vores fælles missionsorganisation i Mali MFLM (Luthersk Brødremission i Mali) - at de må trives og vokse i den nye opgave med at starte mission i Senegal. Bed også for administrationen og udviklingsafdelingen, der er med til at skabe bedre forhold for mange mennesker i Malis landsbyer.

De vil rejse – vil du sende?

Wouboussi og Raissa Barthélémy,
nyuddannede missionærer fra Cameroun.

Det er ikke mindre end fantastisk, at 10 familier nu overvejer, om de skal rejse ud som missionærer. Se side 2. Men det er faktisk ikke nok. Der skal også være nogen, som kan og vil sende dem. Mission Afrika vil gerne sende dem, men vi har brug for din hjælp.

Det koster mange penge at starte missionsarbejde op i et nyt land, som vi gør nu i Senegal, og det koster også at drive arbejdet i de andre lande. Vi har brug for din hjælp i form af dine penge. Vi har sagt ja til at sende dem, fordi vi tænkte, at vi nok skulle kunne finde midlerne. Vil du hjælpe?

Gud kender fremtiden – vi beder med!

Hvad kommer der til at ske i Senegal? Det ved vi ikke! Vi har bare set, at der er en lille kirke, der

har brug for hjælp, så vi har sagt ja. Hvad Gud leder os til, må vi se til.

MEN det er vigtigt at sige, at vi ikke "kun" har brug for penge! Vi har også brug for, at du beder. Derfor har vi lavet en bedeliste inde i bladet – de udsendte, uanset om de er i Senegal eller på Cypern, har brug for din og min forbøn!

Gud har gennem Mission Afrika gjort store ting gennem tiderne – det er der utallige vidnesbyrd om. Vi tænker, at Han fortsat vil bruge os. Der er stadig mange, der ikke har hørt evangeliet – dem vil vi gerne være med til at nå. De skal også have muligheden for at høre det glade budskab – vil du hjælpe os?

Tak for enhver gave på girokortet eller på MobilePay!

INDBETALINGSKORT

Jeg ønsker at støtte Mission Afrikas arbejde med:

☐ 100 kr. ☐ 350 kr. ☐ 500 kr. ☐ Andet: _____

Meddelelse

Skriv "Projekt 1314" i kommentarfeltet

MobilePay
560 201

Skriv "1314" i
kommentarfeltet

Kreditornummer og beløbsmodtager

89145783
Mission Afrika
Lyseng Allé 15 D
8700 Højbjerg

Mission
AFRIKA